

20. søndag efter trinitatis

Lignelsen om kongesønnens bryllup

Jesus tog til orde og talte igen til dem i lignelser: »Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup. Han sendte sine tjenere ud for at kalde de indbudte til brylluppet, men de ville ikke komme. Så sendte han nogle andre tjenere ud, der skulle sige til de indbudte: Nu er der dækket op til fest; mine okser og fedekalve er slagtet, og alt er rede. Kom til brylluppet! Men det tog de sig ikke af og gik, én til sin mark, en anden til sin forretning, og andre igen greb hans tjenere og mishandlede dem og slog dem ihjel. Men kongen blev vred og sendte sine hære ud og dræbte disse mordere og brændte deres by. Så sagde han til sine tjenere: Bryllupsfesten er forberedt, men de indbudte var ikke værdige. Gå derfor helt ud, hvor vejene ender, og indbyd, hvem som helst I finder, til brylluppet. Og disse tjenere gik ud på vejene og samlede alle, som de fandt, både onde og gode, og bryllupssalen blev fuld af gæster. Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han dér øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav. Da sagde kongen til sine tjenere: Bind hænder og fødder på ham, og kast ham ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren. Thi mange er kaldet, men få er udvalgt.«

Matt. 22,1-14

Den største glæde og den dybeste alvor

MOGENS G JENSEN

Tanken

Bryllupsfesten er på flere måder den ultimative fest. Det er derfor, Jesus bruger netop bryllupsfesten som et billede på festen i gudsriget. På Jesu tid var det tradition, at brudgommen skulle sørge for et hus, der kunne danne ramme om ægteparrets fælles liv. Han skulle også sørge for mad og vin til festen, som kunne vare en hel uge. Endelig skulle han også sørge for bryllupsklæder til alle gæster. Brudens forældre skulle så til gengæld sørge for at stille med en tilpas stor medgift.

Jesu lignelse er klar. Kongen er Gud selv, kongesønnen er Jesus. Bryllupsfesten er livet i evigheden i Guds rige. Tjenerne, som blev sendt ud med invitationer, er profeterne, apostlene og alle, der siden hen har været med til at sprede evangeliet. De indbudte er jøderne og alle, som senere hen har afvist evangeliet.

De onde og de gode, som blev indbudt til sidst, er hedningerne og alle efter dem, som har taget imod evangeliet. Bryllupsklæderne er den retfærdighed, som Jesus vandt for os, da han døde på korset og påskemorgen stod op fra de døde.

Troen

Tre steder overrasker lignelsen mig ved en uhyre skarp reaktion. Lignelsen handler om nogle, der får en invitation til en bryllupsfest, men som siger nej tak. Men så står der minsandten, at nogle af de indbudte ovenikøbet griber og slår kongens tjenere ihjel. Sådan gør man da ikke! Hvis man ikke vil med til festen, siger man høfligt nej tak, men man slår da ikke indbyderens tjenere ihjel.

Det andet sted, hvor der forekommer en voldsom reaktion, er der, hvor kongen bliver så vred over afvisningen af hans invitation, at han sender sin hær ud og brænder de indbudtes byer ned til grunden. Det, der begynder som et fredeligt bryllup, ender i en regulær krig.

Det tredje sted, hvor jeg bliver overrasket over voldsomheden, er der, hvor kongen kommer i snak med en gæst, som ikke har taget de udleverede bryllupsklæder på. Det var uhøfligt, og ingen kunne fortænke kongen i at bede gæsten om at forlade festen. Men kongen nøjes ikke med det. Han beder sine tjenere om at binde gæsten på hænder og fødder og kaste ham ud i mørket udenfor. Ud i fortabelsen.

Side om side står den største glæde og den dybeste alvor i denne lignelse. Den ultimative glæde, bryllupsfesten, ligger ikke langt fra den dybeste alvor, fortabelsen. Jesus siger: 'Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup.' Det er det, himmeriget ligner. Et kæmpe prinsebryllup. Tænk, jeg er inviteret til bryllup på slottet! Tænk, jeg er inviteret med! Bare tænk, hvor stor en ære det må være at være blandt de helt almindelige danske unge, der er inviteret med til prins Christians 18-års fødselsdag. Tænk sig at være inviteret til kongelig fest og så oven i købet en bryllupsfest!

Alt er rede! Fedekalven er slagtet, vinen er købt, og bryllupsklæderne ligger klar, og invitationerne er delt ud. En begivenhed som mange glædeligt vil ofre en hånd for at få en invitation til. Men så sker det alligevel, at de indbudte takker nej. Hvordan har nogen råd til at takke nej til så glædelig en begivenhed?

Jesus nævner her en af de mest almindelige undskyldninger. Vi mennesker kan nemlig have vores glæde et helt andet sted end hos Gud. I lignelsen gik en til sin mark og en anden til sin forretning. Det er to eksempler på noget, der tit synes vigtigere end Guds indbydelse til fest. Noget som ligger os nærmere, og som derfor tager vores opmærksomhed. I dag ville vi snarere sige: 'Nej tak, for min forretning skal passes, og det kræver min fulde opmærksomhed. Pengene skal

tjenes, og haven passes, og sommerhuset holdes i stand, bilen poleres og hyggen i familien skal der også være tid til. Så, nej tak. Jeg står lige over denne gang.'

Alle ting er gode og agtværdige foretagender. Den tyske teolog Helmuth Thielicke skriver et sted: 'Vejen til helvede er som regel ikke brolagt med forbrydelser og store slyngelstreger, men med lutter uskadelige og anstændige sager, og det kommer af, at de har fået en forkert placering.'

En anden grund til, at så mange takker nej, kan være det forhold, at vi kristne er for dårlige til at vise, at himmeriget virkelig ligner en konge, som vil holde sin søns bryllup. At det er fest og glæde, Gud indbyder til. Ateisten Nietzsche har desværre gjort en rigtig iagttagelse, når han siger om de kristne, at 'de må se mere forløste ud, hvis jeg skulle tro på deres forløser.' Her er der altså en grund til, at mennesker takker nej til festen i Guds rige, nemlig den, at mange kristne er så alvorfulde, så de bliver et dementi af det, de selv forkynder. Guds riges bryllupsfest er en glædelig begivenhed, og vi burde stråle af lykke over at være inviteret med.

Udfordringen

Er der nogle ellers agtværdige beskæftigelser i dit liv, som er kommet i vejen for dit ja til at deltage i bryllupsfest i Guds rige?